

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالنَّجْمِ إِذَا هَوَىٰ ﴿١﴾ مَا ضَلَّ صَاحِبُكُمْ وَمَا غَوَىٰ ﴿٢﴾ وَمَا يَنْطِقُ
yıldız andolsun ki aşağı kayan yıldıza andolsun ki
O konuşmaz ve azmadı arkadaşınız sapmadı

عَنِ الْهَوَىٰ ﴿٣﴾ إِنَّ هُوَ إِلَّا وَحْيٌ يُوحَىٰ ﴿٤﴾ عَلَّمَهُ شَدِيدُ الْقُوَىٰ ﴿٥﴾
heva'dan O değildir başka bir vahiy(den) vahyedilen kendisine vahyedilen müthiş onu öğretti kuvvetleri (olan)

دُومِرَّةٍ فَاسْتَوَىٰ ﴿٦﴾ وَهُوَ بِالْأُفُقِ الْأَعْلَىٰ ﴿٧﴾ ثُمَّ دَنَا فَتَدَلَّىٰ ﴿٨﴾
üstün akıl sahibi ve doğruldu o iken ufukta yüksek yüksekti yaklaşmış sonrakı

فَكَانَ قَابَ قَوْسَيْنِ أَوْ أَدْنَىٰ ﴿٩﴾ فَأَوْحَىٰ إِلَىٰ عَبْدِهِ مَا أَوْحَىٰ ﴿١٠﴾
uzunluğu kaldı kadar iki yay yahut daha az vahyetti vahyettiğini kuluna vahyetti

مَا كَذَبَ الْفُؤَادُ مَا رَأَىٰ ﴿١١﴾ أَفَتُحَارُونَهُ عَلَىٰ مَا يُرَىٰ ﴿١٢﴾ وَلَقَدْ رَأَهُ
yanılmadı gönül gördüğünde gördüğünde kuşku mu duyuyorsunuz? onun gördüğünden onun gördüğünden andolsun andolsun görmüşü

نَزَلَهُ أُخْرَىٰ ﴿١٣﴾ عِنْدَ سِدْرَةِ الْمُنْتَهَىٰ ﴿١٤﴾ عِنْدَهَا جَنَّةُ الْمَأْوَىٰ ﴿١٥﴾
başka bir inişinde yanında Sidretü'l-Müntehanın onun yanında vardır bahçe oturulacak

إِذْ يَغْشَى السِّدْرَةَ مَا يَغْشَىٰ ﴿١٦﴾ مَا زَاغَ الْبَصَرُ وَمَا طَغَىٰ ﴿١٧﴾ لَقَدْ
kaplıyordu hani Sidre'yi kaplıyordu kaplayan saçmadı göz(ü) ve azmadı andolsun

رَأَىٰ مِنْ آيَاتِ رَبِّهِ الْكُبْرَىٰ ﴿١٨﴾ أَفَرَأَيْتُمُ اللَّاتَ وَالْعُزَّىٰ ﴿١٩﴾
büyük Rabbinin ayetlerinden bazıları gördü ve 'Uzza'yı Lat gördünüz mü?

وَمَنْوَةَ الثَّالِثَةَ الْاُخْرَىٰ ﴿٢٠﴾ اَلْكُفْمُ الذَّكَرُ وَلَهُ الْاُنْثَىٰ ﴿٢١﴾ تِلْكَ اِذَا
öteki üçüncüsünü ve Menat'ı? demek size midir? erkek ve O'na kadın bu o halde

قِسْمَةٌ ضِيزَىٰ ﴿٢٢﴾ اِنْ هِيَ اِلَّا اَسْمَاءٌ سَمَّيْتُمُوهَا اَنْتُمْ وَاَبَاؤُكُمْ
insafsızca bir taksimdir başka bir onlar değildir isimler(den) isimlendirdiğiniz sizin ve babalarınızın

مَا اَنْزَلَ اللهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ اِنْ يَتَّبِعُونَ اِلَّا الظَّنَّ وَمَا تَهْوَى
hiçbir onlara Allah indirmemiştir güç onlar uyuyorlar ancak zanna ve hevesine

الْاَنْفُسُ وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مِنْ رَبِّهِمْ الْهُدَىٰ ﴿٢٣﴾ اَمْ لِلْاِنْسَانِ مَا تَمَنَّىٰ ﴿٢٤﴾
kendilerine gelmiştir oysa nefislerin yol gösterici Rableri tarafından yoksa insan için midir? her arzu ettiği

فَلِلَّهِ الْاٰخِرَةُ وَالْاُولَىٰ ﴿٢٥﴾ وَكَمْ مِنْ مَلَكٍ فِي السَّمٰوٰتِ لَا تُغْنِي
ve ilk (dünya) son (ahiret) Allah'ındır nice var ki melek göklerde işe yaramaz

شَفَاعَتُهُمْ شَيْئًا اِلَّا مِنْ بَعْدِ اَنْ يٰۤاٰذَنَ اللهُ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَرْضَىٰ ﴿٢٦﴾
başkası hariç hiçbir onların şefa'ati Allah'ın izin verdikten sonra kimseye dilediği ve razı olduğu